Adgang til dette Møde. Hverken Rigsdagsmænd eller Bladreferenter, som var indbudte, fik Lov til at komme. Kun en eneste Mand indfandt sig — en Politiembedsmand. Da Frøken Marie Schwarz, som havde indbudt til Mødet, meddelte Forsamlingen Politiets Forbud, at det ikke maatte gives Mænd Adgang til Mødet, fremkaldte det stor Bevægelse af Harme En af Damerne, Fru Ottilie Turnau, beklagede, med Hensyn til den tilstedeværende Politimand, „at Udelukkelsen af Mænd ikke havde været fuldstændig," og hun mente ironisk, om der ikke kunde være blevet anvist Forsamlingen et kvindeligt Politiopsyn. Derpaa forhandledes der om et Andragende til Rigsdagen, der giver Mænd og Kvinder lige Rettigheder og Pligter i politisk og social Henseende. En af Damerne udtalte under Diskussionen Frygt for, at hvis Kvinden fik lige Ret med Manden, skulde denne Ligeberettigelse udvides til, at Kvinden ogsaa blev værnepligtig ligesom Manden. Denne Udtalelse vakte stor Munterhed. Ordstyreren beroligede den ængstelige Dame med den Forklaring, at da Kvinderne var dem, der vedligeholdt Menneskeslægten, vilde de ogsaa blive skaanet for Værnepligten; Mændene derimod var dem, der ødelagde den; thi Værnepligten var deres Hovedpligt. En Arbejderske fremhævede under stort Bifald, at det var Almuekvinden, som mest følte Nødvendigheden af Kvindens Frigørelse.

Den frie Syskoles Skovtur.

Sommersol paa Himlens blaa;
Latter under Bøgens Blade;
Friske Smil og Miner glade;
Let i Sind og let paa Taa.

Vi samledes Kl. 1 paa Klampenborgstationen og tog vor Plads i Toget, der som en kæmpemæssig Slange bugtede sig over det smilende Landskab og førte os ud i Skoven. Under Fru Larsens Kommando rykkede vi derpaa frem mod „Bakken" uden at blinke. De lette Tropper sendtes iforvejen for at sondere Terrainet, og snart kom Hovedstyrken efter og opslog sit Hovedkvartér i „den lille Kahyt". Her vederkvægedes Amazonerne og det Par „væmmelige Mandfolk", der nød den ufortjente Lykke at være i deres Selskab, med Kaffe og diverse Carlsbergere, hvorefter Toget gik videre til Ulvedalene.

Naar Humøret er oppe, er Foden let; og let dansede Fødderne hen over Græsset som Svar paa: „To Mand frem for en Enke!" Men Længselen efter endnu en lille Kaffetaar ovenpaa det anstrængende Dagværk drev os ved Sekstiden atter hen til Kahytten i Bakkedalens Skød. Da bemeldte Kaffetaar var drukket, svandt den sidste Rest af Disciplin; Hæren splittedes i smaa Afdelinger, hvoraf nogle tiltraadte Tilbagetoget, medens andre, navnlig de føromtalte lette Tropper (hvoriblandt undertegnede), endnu holdt Stillingen et Par Timer eller tre. Fra dette Tidspunkt maa alle Meddelelser om den samlede Hærstyrke stanse, indtil der indløber Rapport fra de forskellige Divisioner. *Korporal.*

Værd at lægge Mærke til.

For nylig er der i Staten New York blevet ansat 8 kvindelige Fabriksinspektører af Staten. Blandt disse var fire Arbejdersker; den ene Kartonnage-Arbejderske, den anden Syerske, og de to fra Papirfabriker. De kvindelige Inspektørers aarlige Løn er 1000 Dollars.

Den 5. Oktober og paafølgende Dage afholder „Federation Britannique" en Kongres i Brüssel.

I en Alder af 73 Aar døde for nylig i Massatuchetts Zilpha Horlow Spooner, en Kvinde, som med stor Begejstring deltog i Bevægelsen for Slaveriets Afskaffelse i Amerika. Senere har hun med lige saa stor Iver deltaget i Bevægelsen for Kvindernes Ligeberettigelse.

Meddelelser.

Til

Kvindelig Fremskridtsforenings Medlemmer.

Medlemmerne med Familie, Mænd og Børn, som ønsker at deltage i Folkefesten ved den slesvigske Sten Søndagen den 21de Juni, bedes møde ved Klampenborg Jernbaneindkørsel Kl. 3½. hvor Bestyrelsen vil være til Stede, for at man samlede kan deltage i Processionen til Festpladsen.

Madkurve kan medbringes, dog forefindes Telte med Spise- og Drikkevarer paa Festpladsen.

Sange og Festtegn à 15 Øre faas hos alle Bestyrelsens Medlemmer samt i Kvindebladet „Hvad vi vil"s Expedition, Nyvej 19.

Medlemmernes Opmærksomhed henledes paa, at Foreningens Skovtur finder Sted Søndagen den 5. Juli.

De ærede Medlemmer, som er flyttede til April Flyttedag, bedes opgive deres nye Adresser til Kassereren, Frøken F. Trier, Købmagergade Nr. 24, 3. Sal.

Til

Kvindevalgretsforeningens Medlemmer.

Festtegn og Sange à 15 Øre til Folkefesten ved den slesvigske Sten kan faas ved Henvendelse til et af Bestyrelsens Medlemmer. Medlemmerne anmodes om at møde talrigt og deltage i Processionen.

Dette Blad omdeles gennem Postvæsenet. Klager over mangelfuld Tilbringelse maa — helst skriftligt — tilstilles det Klagerens Bopæl nærmeste Postkontor.

Bopælsforandringer bedes ligeledes anmeldt til *Postvæsenet.*

1)

Nedad.

Skitse af **Daniel Steu.**

Han stod midt i det lille Værelse og saa' sig omkring derinde. Ikke en Gang Solen, der lige i dette Øjeblik fandt sig Vej mellem Skorstenene paa Husene lige overfor og belyste Væggene formaaede at give det et venligere Præg. Det var og forblev grimt og mørkt, fattigt og fugtigt, uhyggeligt og usundt paa enhver Maade. Og dog var hun fornøjet, den gamle Kone, der skulde bo her inde. Det var hans Mo'er, hans elskede gamle Mo'er.

Huset var gammelt og halvt forfaldent, Trapperne mørke og afslidte. Samme fugtige Luft mærkedes overalt, udenfor og inde. Ikke mindst paa fjerde Sal. Udsigt til to endnu højere, smallere og mørkere Huse, stadig Skumring, uden netop paa denne Tid, da en vildfarende Solstraale skinnede ind i Støvet, som svævede overalt og som en straalende Bro gik direkte fra Vinduet til Døren.

„Det er meget tarveligt, lille Mo'er", sagde den unge Mand og hans Stemme skælvede lidt, „og naar jeg betænker, at vi for et Par Aar siden havde det forholdsvis godt" . . . . .

En lille bleg Kone rejste sig op fra Sofaen og gik hen til ham, som han stod der midt i Solskinnet.

„Men jeg er tilfreds min Dreng", sagde hun, „og tænker ikke paa, hvordan vi tidligere har haft det. Dine Udgifter strækker ikke til at betale en dyrere Leje. Siden den ulykkelige Dag, da Fa'er døde, og . . . og . . . . vi gjorde den sørgelige Opdagelse, siden den Dag tænker jeg ikke mere tilbage. Jeg tænker fremad. Jeg tænker paa Dig, som er ung og har en Fremtid for Dig. Jeg er saa glad over, at Du fik den Plads paa Postkontoret. En skøn Dag bliver Du maaske Postmester, og saa . . . .; men sig mig, hvor høj Løn Du nu har, jeg har vist glemt at spørge Dig om det før?"

Den unge Mand vendte sig bort fra Solen. Paa Skabet der henne i den mørke Krog, hvor Solen ikke naaede, saa' han et Par skaarede Kopper af ægte kinesisk Porcellæn, der mindede ham om en gladere Barndom.

„Løn", sagde han, „spørger Du om hvor stor Løn jeg har nu det første Aar?"

„Ja, meget er det ikke, det véd jeg nok", sukkede Moderen, „men noget mere end det Du fik som Huslærer hos Janson, maa det vel være! Herregud, lille Niels, hvor Du maa slide haardt i det for at ernære os begge."

Niels undersøgte Koppen meget nøje. Den Revne der i Siden kendte han saa godt, han havde faaet et Par over Nakken af Faderen, da han havde ladet den kostbare Kop falde paa Gulvet. Mo'er havde saa ladet en Klinke sætte i den, men — den var ikke mere som før, den havde nu faaet en Skavank, som den maatte trækkes med hele Livet igennem.

„Aa, lille Mo'er, det har ingen Fare. — Jeg faar en bedre Løn, meget bedre. Du skal faa at se, det vil nok gaa os godt. Dit Værelse her koster 150 Kr., det er jo ingen Ting. Men det er ogsaa alt for daar-